

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 287
Warszawa, 10 lutego 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Pawła Kobylińskiego.

(-) Joanna Augustynowska; (-) Adam Cyrański; (-) Barbara Dolniak; (-) Grzegorz Furgo; (-) Kamila Gasiuk-Pihowicz; (-) Marta Golbik; (-) Zbigniew Gryglas; (-) Paulina Hennig-Kloska; (-) Paweł Kobyliński; (-) Ewa Lieder; (-) Radosław Lubczyk; (-) Katarzyna Lubnauer; (-) Krzysztof Mieszkowski; (-) Piotr Misiło; (-) Mirosław Pampuch; (-) Ryszard Petru; (-) Monika Rosa; (-) Marek Ruciński; (-) Joanna Scheuring-Wielgus; (-) Joanna Schmidt; (-) Michał Stasiński; (-) Elżbieta Stępień; (-) Mirosław Suchoń; (-) Adam Szłapka; (-) Krzysztof Truskolaski; (-) Kornelia Wróblewska; (-) Witold Zembaczyński.

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. O wysokość straty, o której mowa w ust. 2, poniesionej w roku podatkowym można obniżyć dochód w najbliższych kolejno po sobie następujących piętnastu latach podatkowych, z tym że wysokość obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% kwoty tej straty.”;

2) w art. 16d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy mogą nie dokonywać odpisów amortyzacyjnych od składników majątku, o których mowa w art. 16a i 16b, których wartość początkowa określona zgodnie z art. 16g nie przekracza 10000 zł; wydatki poniesione na ich nabycie stanowią wówczas koszty uzyskania przychodów w miesiącu oddania ich do używania.”;

3) w art. 16e:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli podatnicy nabędą lub wytworzą we własnym zakresie składniki majątku wymienione w art. 16a ust. 1 i art. 16b ust. 1, o wartości początkowej przekraczającej 10000 zł, i ze względu na przewidywany przez nich okres używania równy lub krótszy niż rok nie zaliczą ich do środków trwałych albo wartości niematerialnych i prawnych, a faktyczny okres ich używania przekroczy rok, podatnicy są obowiązani, w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym ten rok upłynął:”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku zaliczenia wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątku o wartości początkowej przekraczającej 10000 zł do kosztów uzyskania przychodów, a następnie zaliczenia tych składników do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych przed upływem roku od dnia ich nabycia lub wytworzenia; w tym przypadku odsetki

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1563 i 1662, z 2015 r. poz. 73, 211, 933, 978, 1166, 1197, 1259, 1296, 1348, 1595, 1688, 1767, 1844 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 68.

nalicza się do dnia zaliczenia ich do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych.”;

4) w art. 16f ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się zgodnie z art. 16h-16m, gdy wartość początkowa środka trwałego albo wartości niematerialnej i prawnej w dniu przyjęcia do używania jest wyższa niż 10000 zł. W przypadku gdy wartość początkowa jest równa lub niższa niż 10000 zł, podatnicy, z zastrzeżeniem art. 16d ust. 1, mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych zgodnie z art. 16h-16m albo jednorazowo w miesiącu oddania do używania tego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, albo w miesiącu następnym.”;

5) w art. 16g ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Jeżeli środki trwałe uległy ulepszeniu w wyniku przebudowy, rozbudowy, rekonstrukcji, adaptacji lub modernizacji, wartość początkową tych środków, ustaloną zgodnie z ust. 1 i 3-11, powiększa się o sumę wydatków na ich ulepszenie, w tym także o wydatki na nabycie części składowych lub peryferyjnych, których jednostkowa cena nabycia przekracza 10000 zł. Środki trwałe uważa się za ulepszone, gdy suma wydatków poniesionych na ich przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację w danym roku podatkowym przekracza 10000 zł i wydatki te powodują wzrost wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do używania, mierzonej w szczególności okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych za pomocą ulepszonych środków trwałych i kosztami ich eksploatacji.”;

6) w art. 16k ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przy określaniu limitu, o którym mowa w ust. 7, nie uwzględnia się odpisów amortyzacyjnych od nieprzekraczającej 10000 zł wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 16f ust. 3.”;

7) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatek, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 21, art. 22 i art. 24a, wynosi 19% podstawy opodatkowania.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:

„1a. W przypadku podatnika, który w poprzednim roku podatkowym osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 000 000 euro, podatek, z zastrzeżeniem art. 21, art. 22 i art. 24a, wynosi 15% podstawy opodatkowania.

1b. Dla podatnika, w roku podatkowym, w którym rozpoczął działalność gospodarczą, podatek, z zastrzeżeniem art. 21, art. 22 i art. 24a, wynosi 15% podstawy opodatkowania.

1c. Przepis ust. 1b nie ma zastosowania do podatników rozpoczynających działalność, którzy zostali utworzeni:

- 1) w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników albo
- 2) w wyniku przekształcenia spółki niebędącej osobą prawną, albo
- 3) przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowo utworzonego podmiotu uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa.

1d. Przeliczenia na złote kwoty, o której mowa w ust. 1a, dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł.”.

Art. 2. Do podatników, których rok podatkowy rozpoczął się i nie zakończył się przed dniem 1 stycznia 2017 r., do końca tego roku podatkowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu

1.1. Obniżenie stawki CIT

Jednym z celów przedłożonego projektu ustawy jest obniżenie stawki podatku dochodowego od osób prawnych z 19% do 15% dla podatników, którzy:

- a) w poprzednim roku podatkowym osiągnęli roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro (wskazany limit obrotu jest jednym z elementów definiujących małego przedsiębiorcę na gruncie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.).
- b) rozpoczęli działalność gospodarczą w danym roku podatkowym bez względu na limit obrotu, z wyłączeniem podatników którzy zostali utworzeni:
 - w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników albo
 - w wyniku przekształcenia spółki niebędącej osobą prawną, albo
 - przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowo utworzonego podmiotu uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa.

Proponowana obniżka stanowi element inicjujący kompleksowe działania, zmierzające do uproszczenia systemu danin publicznych i docelowego zwiększenia wpływów do budżetu poprzez pozytywny wpływ na gospodarkę, likwidację szarej strefy oraz zachęcanie podatników do płacenia podatków w Polsce.

Obniżona stawka podatku ma na celu przede wszystkim zwiększenie konkurencyjności polskich firm poprzez pozostawienie im do dyspozycji większej ilości środków pieniężnych, które będą mogły zostać wykorzystane na inwestycje, innowacje i wynagrodzenia pracownicze oraz zachęcanie przedsiębiorców do tworzenia nowych firm poprzez zaoferowanie niższej stawki podatkowej w pierwszym roku prowadzenia działalności bez względu na obrót. Ponadto wzrost inwestycji w sektorze prywatnym powinien prowadzić do napędzenia koniunktury i końcowo przełożyć się na zwiększenie opodatkowanych dochodów.

Jednocześnie, mając na uwadze problem unikania opodatkowania poprzez agresywną optymalizację lub wykorzystanie cen transferowych, przyjmuje się, że polityka fiskalna państwa w zakresie walki z tego typu praktykami nie powinna ograniczać się wyłącznie do regulacji o charakterze sankcyjnym, lecz powinna zawierać także szereg rozwiązań mających na celu zachęcenie podatników do płacenia podatków w Polsce. Niższa stawka podatku, która docelowo powinna objąć wszystkich podatników, powinna w dłuższej perspektywie z jednej strony przyciągnąć inwestorów zagranicznych, z drugiej natomiast – dla podatników będących polskimi rezydentami – zmniejszyć atrakcyjność złożonych struktur międzynarodowych, mających na celu wyprowadzenie zysków przedsiębiorstw za granicę. W szczególności, możliwa do wygenerowania oszczędność podatkowa (przy uwzględnieniu kosztów organizacji i utrzymania zagranicznej struktury) powinna zostać zrównoważona przez niższą stawkę podatku w Polsce. Z tego względu, autorzy projektu uważają, że stopniowe obniżanie stawek podatku dochodowego w Polsce jest konieczne i w perspektywie długookresowej będzie korzystne dla polskiej gospodarki i stanu budżetu Państwa.

1.2. Limit w zakresie amortyzacji środka trwałego

Zgodnie z obecnymi przepisami, środek trwały zasadniczo amortyzuje się w sytuacji, w której jego wartość nabycia wyniesie co najmniej 3,500 zł. Wspomniana kwota nie była aktualizowana od 2000 roku. Jednocześnie w tym samym czasie skumulowana inflacja wyniosła 43%. Stąd konieczne jest podwyższenie omawianej kwoty co najmniej o wskaźnik skumulowanej inflacji. Proponowana zmiana kwoty 3,500 zł na 10,000 zł ma nie tylko spełnić podstawowy cel waloryzacji ustalonego 15 lat temu limitu, ale także stanowić zachętę dla przedsiębiorców do wymiany starych środków trwałych na nowocześniejsze, bardziej sprawne i wydajne, przy jednoczesnym umożliwieniu natychmiastowego automatycznego ujęcia takich wydatków w kosztach podatkowych, jeśli podatnik tak zdecyduje.

1.3. Możliwość rozliczania straty podatkowej w ciągu 15 lat podatkowych

Na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, podatnik może rozliczać stratę podatkową w ciągu pięciu następujących po sobie lat podatkowych (z zachowaniem limitów kwotowych przewidzianych w ustawie). Proponuje się wydłużenie okresu rozliczenia straty podatkowej do 15 lat podatkowych. Zmiana ma na celu umożliwienie podatnikom rozliczania straty podatkowej w dłuższym okresie.

2. Przedstawienie rzeczywistego (faktycznego) stanu w dziedzinie, która ma zostać uregulowana

Obowiązująca nominalna stawka podatku dochodowego od osób prawnych wynosi 19%. Zgodnie z danymi opublikowanymi przez Ministerstwo Finansów, przy obecnej stawce wpływy budżetowe z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych w 2014 r. (wykazywane w pełnych wielkościach, tj. bez odliczenia udziałów dla jednostek samorządu terytorialnego) wyniosły 29 709 279 tys. zł. Zakładając, że udział wpływów budżetowych z pierwszych sześciu miesięcy 2015 r. we wpływach z dwunastu miesięcy 2015 r. będzie kształtował się analogicznie do wpływów z tych samych okresów w 2014 r., przewidywane wpływy budżetowe z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych w 2015 r. wyniosą 34 328 411 tys. zł.

Według raportu *“Taxation trends in the European Union”* opublikowanego w 2015 r. przez Komisję Europejską (Dyrekcję Generalną ds. Podatków i Unii Celnej), efektywna stawka podatkowa (z pominięciem sektora finansowego) wynosi w Polsce 17,7%. Jest to jedna z wyższych stawek w państwach europejskich spoza UE15, co może zniechęcać inwestorów do wyboru Polski jako miejsca prowadzenia biznesu (niższe efektywne stawki podatku mają m.in. Czechy, Litwa, Łotwa, Estonia, Chorwacja, Cypr i Słowenia). Jednocześnie przykłady wybranych państw członkowskich Unii Europejskiej (np. Irlandii czy Cypru) wskazują, że niższe stawki podatku dochodowego od osób prawnych są czynnikiem stymulującym napływ kapitału zagranicznego.

Należy podkreślić, że dotychczasowe obniżki stawki podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce nie spowodowały spadku wpływów podatkowych do budżetu. Wręcz przeciwnie, w kolejnych latach wpływy te rosły. Pomijając inne czynniki zewnętrzne, zmniejszenie obciążeń podatkowych przełożyło się zatem na wzrost wpływów budżetowych poprzez wzrost zyskowności przedsiębiorstw i inwestycji, prowadzący w efekcie do zwiększenia opodatkowanych dochodów.

W ustawie proponuje się również zmianę limitu, który determinuje o uznaniu środka za środek trwały w rozumieniu przepisów podatkowych. Kwota ta nie była waloryzowana od 2000 roku, podczas gdy w tym samym czasie skumulowana inflacja wyniosła 43%.

Obecnie stratę podatkową rozlicza się w ciągu 5 następujących po sobie lat podatkowych. Biorąc pod uwagę, że - w zależności od branży i rozmiaru inwestycji - proces inwestycyjny trwa zazwyczaj minimum kilka lat, podatnicy - przy zastosowaniu 5-letniego okresu na rozliczenie

straty podatkowej - często nie mają w ogóle możliwości rozliczenia wydatków inwestycyjnych w kosztach podatkowych. Oznacza to, że podatnik ponosząc znaczne wydatki na inwestycje jest penalizowany przez system podatkowy krótkim okresem na rozliczenie straty podatkowej i w sytuacji, w której inwestycja zaczyna przynosić spodziewany zwrot, a część środków trwałych jest już całkowicie amortyzowanych, podatnik generuje dochody, i może być obowiązany do opodatkowania tego dochodu bez jednoczesnej możliwości rozliczenia uprzednio wygenerowanej straty w początkowej fazie inwestycji z uwagi na upływ 5-letniego terminu na rozliczenie tej straty. Dlatego też proponuje się wydłużenie okresu rozliczania straty podatkowej do 15 lat, ażeby okres ten obejmował nie tylko okres potencjalnych inwestycji, ale też okres, w którym inwestycja zacznie przynosić spodziewany zwrot i podatnik będzie generować dochód do opodatkowania.

3. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W obecnym stanie prawnym stawka podatku dochodowego od osób prawnych wynosi 19% dla wszystkich podatników. Po zaproponowanej zmianie w art. 19 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stawka podatku wyniesie 15% dla podatników spełniających kryteria wskazane w dodawanych ust. 1a-1d w art. 19.

Obecnie środek trwały zasadniczo amortyzuje się w sytuacji, w której jego wartość nabycia wyniesie co najmniej 3,500 zł. Proponuje się zmianę tego limitu z 3,500 zł na 10,000 zł.

Na gruncie obecnie obowiązujących przepisów stratę podatkową rozlicza się w ciągu 5 następujących po sobie lat podatkowych. Po zaproponowanej zmianie stratę podatkową będzie można rozliczać w ciągu 15 następujących po sobie lat podatkowych.

4. Przewidywane skutki wejścia aktu w życie

Przewiduje się, że proponowane zmiany będą miały pozytywne skutki gospodarcze. Przede wszystkim obniżona stawka podatku CIT zwiększy konkurencyjność polskich małych firm poprzez zwiększenie dostępności środków pieniężnych do wykorzystania w celach inwestycyjnych, w tym na tworzenie nowych miejsc pracy. Tym samym w długim okresie proponowana zmiana może mieć także pozytywny skutek społeczny.

Podkreślenia wymaga przy tym fakt, że przedłożona ustawa jest w zamierzeniu jednym z elementów kompleksowej strategii podatkowej zmierzającej z jednej strony do ograniczenia unikania opodatkowania, natomiast z drugiej do stworzenia jasnego, możliwie prostego i przyjaznego systemu podatkowego, który będzie stanowił istotny bodziec do prowadzenia biznesu i inwestowania w Polsce.

Z ostrożności należy przyjąć, że w krótkim okresie wpływy budżetowe mogą zmaleć o kwotę wynikającą z różnicy pomiędzy obecną a obniżoną stawką podatku, która będzie stosowana przez grupę podatników spełniających wskazane w nowelizacji kryteria.

Zakłada się, że stawka podatku CIT i PIT w Polsce powinna docelowo wynosić 15% dla wszystkich podatników, w tym w pierwszej kolejności kolejne obniżenie stawki podatkowej powinno dotyczyć przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą, z której dochody opodatkowane są podatkiem PIT. Ze względu na to, że zmiana stawki podatkowej będzie wiązać się z uszczupleniem dochodów budżetowych, proponuje się stopniowe wprowadzanie tych zmian z jednoczesnym zapewnieniem zrównoważenia budżetu Państwa i określeniem pokrycia zmniejszonych wpływów budżetowych.

Zakładając wprowadzenie 15% stawki CIT dla wszystkich podatników - przy zachowaniu w kolejnym roku podstawy wpływów budżetowych z tytułu podatku CIT (tj. podstawy opodatkowania u podatników CIT) na poziomie z 2015 r. - utrata wpływów z CIT do budżetu, kalkulowana w sposób uproszczony jako różnica między nominalną stawką CIT wynoszącą obecnie 19%, a proponowaną stawką 15% obliczona proporcjonalnie do spodziewanych wpływów budżetowych w 2015 r. wyniosłaby 7,227 mld zł.

Propozycja w zakresie obniżenia podatku CIT dla wskazanej w proponowanej ustawie grupy podatników jest pierwszym krokiem pozwalającym na stopniową realizację kompleksowego celu wskazanego powyżej. Trudno na chwilę obecną przewidzieć, jak duża grupa uprawnionych podatników skorzysta z obniżonej stawki CIT, a tym samym o ile – w krótkiej perspektywie – zmniejszą się wpływy do budżetu z tego tytułu. W długiej perspektywie wprowadzona obniżka powinna wpłynąć pozytywnie na koniunkturę, wzrost inwestycji w sektorze prywatnym, a w konsekwencji wzrost dochodów podlegających opodatkowaniu. Tym samym długofalowo obniżenie stawki podatku nie powinno mieć negatywnego wpływu na wysokość wpływów budżetowych z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. Jednak, zdaniem autorów ustawy, w związku z tym, że - w zakresie podatku CIT - zmniejszenie stawki podatkowej do 15%

dla wszystkich podatników będzie wiązać się ze spadkiem wpływów budżetowych w wysokości ok 7,2 mld zł, stawkę podatkową należy obniżyć stopniowo, poprzez umożliwienie stosowania tej obniżonej stawki przez kolejne grupy podatników CIT. Równolegle, takie same zasady, należy stopniowo wprowadzać w zakresie podatku PIT, co powinno być przedmiotem osobnej ustawy.

W długiej perspektywie również zwiększenie kwoty, od której należy amortyzować środek trwały oraz wydłużenie okresu na rozliczanie straty podatkowej, będzie stymulować rozwój gospodarczy poprzez:

- (i) znaczne przyspieszenie amortyzacji i brak amortyzacji środków trwałych o wartości poniżej 10,000 zł, co uwolni część kapitału przedsiębiorców z możliwością jego przeznaczenia na dalsze inwestycje, a także znacząco uprości rozliczenia podatkowe;
- (ii) stymulację podatników do wymiany sprzętu na nowszy, bardziej sprawny i wydajny dzięki możliwości szybkiej amortyzacji wydatków na nabycie tego sprzętu, co przełoży się na zwiększenie konkurencyjności i wydajności polskich firm;
- (iii) zwiększenie świadomości wśród podatników, że wydatki na inwestycje docelowo będą stanowić koszt podatkowy poprzez wydłużony czas na rozliczenie straty podatkowej, co realnie wpłynie na efektywne zmniejszenie kosztów podejmowanych inwestycji i umożliwi szybszą ponowną reinwestycję kapitału.

Mając na uwadze powyższe, proponowane zmiany będą miały pozytywny skutek dla rozwoju gospodarki i przedsiębiorczości, a przy tym w ujęciu długookresowym nie odbiją się negatywnie na wpływach budżetowych.

Projektowana ustawa nie wywoła innych znaczących zmian prawnych. Nie wymaga również wydania nowych aktów wykonawczych.

Proponuje się, aby przedłożona ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

5. Przedkładany projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej

Warszawa, 22 lutego 2016 r.

BAS-WASGiPU/WAPEiM-286/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Paweł Kobyliński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektu jest nowelizacja ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851 ze zmian.; dalej: u.p.d.p.) w zakresie:

- 1) art. 7 ust. 5, określającego zasady odliczania przez podatników strat poniesionych w latach wcześniejszych (art. 1 pkt 1 projektu),
- 2) art. 16d ust. 1, art. 16e ust. 1 i 2, art. 16f ust. 3, art. 16g ust. 13 i art. 16k ust. 9, określających wartość składnika majątku podatnika, powyżej której składnik taki podlega amortyzacji na zasadach określonych w art. 16a – 16m u.p.d.p. (art. 1 pkt 2-6 projektu),
- 3) art. 19, określającego stawki podatku dochodowego od osób prawnych (art. 1 pkt 7 projektu).

W zakresie zasad odliczania straty poniesionej przez podatnika w roku podatkowym, w projekcie zaproponowano, aby strata taka mogła być rozliczana w następnych piętnastu latach podatkowych (w obecnym stanie prawnym strata taka może być rozliczona przez podatnika w okresie najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu lat podatkowych, przy czym wysokość takiego odliczenia nie może przekraczać w którymkolwiek z tych lat 50% kwoty odliczanej straty, por. art. 7 ust. 5 u.p.d.p. w brzmieniu obecnie obowiązującym).

W projekcie proponuje się również podniesienie wartości składnika majątku, powyżej której składnik taki – o ile jego przewidywany okres użytkowania przekracza jeden rok – podlega amortyzacji na zasadach określonych w art. 16a – 16m u.p.d.p. W obecnym stanie prawnym odpisów amortyzacyjnych dokonuje się, jeżeli wartość początkowa składnika majątku

podatnika przekracza 3.500 zł (art. 16d ust. 1 u.p.d.p. w brzmieniu obecnie obowiązującym). Jeżeli wartość początkowa składnika majątku podatnika nie przekracza tej kwoty, podatnik może wliczyć koszty nabycia takiego składnika do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo w miesiącu oddania składnika majątku do używania. Autorzy projektu proponują, aby wartość tę zwiększyć do 10.000 zł (zmiana art. 16d ust. 1 u.p.d.p. – art. 1 pkt 2 projektu), co pociąga za sobą również konieczność zmian w przepisach określających zasady postępowania ze składnikami majątku, których wartość początkowa przekracza 10.000 zł (obecnie 3.500 zł), a które nie zostaną zaliczone do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji z uwagi na przewidywany okres użytkowania nieprzekraczający jednego roku. Koszty nabycia takich składników majątku mogą być również zaliczone jednorazowo do kosztów uzyskania przychodów, z tym że w przypadku, gdy faktyczny okres używania takiego składnika majątku przekroczy jeden rok podatnik obowiązany jest dokonać stosownej korekty kosztów uzyskania przychodów oraz stosować w dalszym okresie używania składnika majątku zasady amortyzacji określone dla środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których przewidywany okres używania przekracza rok (zmiany w art. 16e ust. 1 i 2, art. 16f ust. 3, 16g ust. 13 i 16k ust. 9 u.p.d.p. – art. 1 pkt 3-6 projektu).

W zakresie stawek podatku dochodowego od osób prawnych w projekcie proponuje się wprowadzenie odrębnej stawki dla podatników, których roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nie przekracza równowartości w złotych 10 000 000 EUR (nowy ust. 1a w art. 19 u.p.d.p. – art. 1 pkt 7 lit. b) projektu); kwota ta przeliczana byłaby na złote według średniego kursu EUR ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy i byłaby zaokrąglana do 1.000 zł (por. nowy ust. 1d w art. 19 u.p.d.p.). Stawka podatku miałaby w tym przypadku wynosić 15%. Taka sama stawka obowiązywałaby podatników rozpoczynających działalność gospodarczą w roku podatkowym, bez względu na wysokość osiągniętych w tym roku przychodów (nowy ust. 1b w art. 19 u.p.d.p.); z takiej preferencji wyłączeni byłiby podatnicy rozpoczynający działalność gospodarczą, którzy zostali utworzeni: a) w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników, b) w wyniku przekształcenia spółki niebędącej osobą prawną, albo c) przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowo utworzonego podmiotu uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa (nowy ust. 1c w art. 19 u.p.d.p.). Dla pozostałych podatników stawka podatku wynosiłaby w dalszym ciągu 19% (por. zmieniony ust. 1 w art. 19 u.p.d.p. – art. 1 pkt 7 lit. a) projektu).

Jak wynika z dołączonego do projektu uzasadnienia, celami proponowanej nowelizacji u.p.d.p. są:

- 1) w zakresie wydłużenia okresu uprawniającego do odliczenia poniesionej przez podatnika straty – „umożliwienie podatnikom rozliczania straty podatkowej w dłuższym okresie”,

- 2) w zakresie podwyższenia wartości składnika majątku podatnika, poniżej której możliwe jest zaliczenie kosztów jego nabycia do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo, w miesiącu oddania składnika majątku do używania – waloryzacja kwoty obecnie obowiązującej, a ponadto zachęcenie przedsiębiorców „do wymiany starych środków trwałych na nowocześniejsze, bardziej sprawne i wydajne, przy jednoczesnym umożliwieniu natychmiastowego automatycznego ujęcia takich wydatków w kosztach podatkowych, jeśli podatnik tak zdecyduje”,
- 3) w zakresie obniżenia stawki podatku dla „małych przedsiębiorców” oraz podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą - „zwiększenie konkurencyjności polskich firm poprzez pozostawienie im do dyspozycji większej ilości środków pieniężnych, które będą mogły zostać wykorzystane na inwestycje, innowacje i wynagrodzenia pracownicze oraz zachęcenie przedsiębiorców do tworzenia nowych firm poprzez zaoferowanie niższej stawki podatkowej w pierwszym roku prowadzenia działalności bez względu na obrót”.

Projektowane zmiany miałyby wejść w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. (art. 3 projektu), z tym że do podatników, których rok podatkowy rozpoczął się i nie zakończył się przed dniem 1 stycznia 2017 r., do końca tego roku podatkowego stosowane byłyby przepisy dotychczasowe (art. 2 projektu).

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

III. Analiza projektu ustawy pod kątem prawa Unii Europejskiej

Przedmiot projektu ustawy nie jest regulowany prawem Unii Europejskiej.

IV. Konkluzja

Przedmiot poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński

Warszawa, 22 lutego 2016 r.

BAS-WASGiPU/WAPEiM-287/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Paweł Kobyliński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu

Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851 ze zm.; dalej: u.p.d.p.) w zakresie:

- 1) art. 7 ust. 5, określającego zasady odliczania przez podatników strat poniesionych w latach wcześniejszych (art. 1 pkt 1 projektu),
- 2) art. 16d ust. 1, art. 16e ust. 1 i 2, art. 16f ust. 3, art. 16g ust. 13 i art. 16k ust. 9, określających wartość składnika majątku podatnika, powyżej której składnik taki podlega amortyzacji na zasadach określonych w art. 16a – 16m u.p.d.p. (art. 1 pkt 2-6 projektu),
- 3) art. 19, określającego stawki podatku dochodowego od osób prawnych (art. 1 pkt 7 projektu).

W zakresie zasad odliczania straty poniesionej przez podatnika w roku podatkowym, w projekcie zaproponowano, aby strata taka mogła być rozliczana w następnych piętnastu latach podatkowych (w obecnym stanie prawnym strata taka może być rozliczona przez podatnika w okresie najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu lat podatkowych, przy czym wysokość takiego odliczenia nie może przekraczać w którymkolwiek z tych lat 50% kwoty odliczanej straty).

W projekcie proponuje się również podniesienie wartości składnika majątku podatnika, poniżej której koszty nabycia takiego składnika mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo, w miesiącu oddania składnika majątku do używania. W obecnym stanie prawnym kwota ta wynosi 3.500 zł, zaś w projekcie zaproponowano podwyższenie jej do 10.000 zł.

W zakresie stawek podatku dochodowego od osób prawnych w projekcie proponuje się wprowadzenie odrębnej stawki dla podatników, których roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych

nie przekracza równowartości w złotych 10 000 000 EUR (nowy ust. 1a w art. 19 u.p.d.p. – art. 1 pkt 7 lit. b) projektu); kwota ta przeliczana byłaby na złote według średniego kursu EUR ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy i byłaby zaokrąglana do 1.000 zł (por. nowy ust. 1d w art. 19 u.p.d.p.). Stawka podatku miałaby w tym przypadku wynosić 15%. Taka sama stawka obowiązywałaby podatników rozpoczynających działalność gospodarczą w roku podatkowym, bez względu na wysokość osiągniętych w tym roku przychodów (nowy ust. 1b w art. 19 u.p.d.p.).

Podstawowym celem projektowanej nowelizacji jest „zwiększenie konkurencyjności polskich firm poprzez pozostawienie im do dyspozycji większej ilości środków pieniężnych, które będą mogły zostać wykorzystane na inwestycje, innowacje i wynagrodzenia pracownicze oraz zachęcenie przedsiębiorców do tworzenia nowych firm poprzez zaoferowanie niższej stawki podatkowej w pierwszym roku prowadzenia działalności bez względu na obrót”.

Projektowane zmiany miałyby wejść w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. (art. 3 projektu), z tym że do podatników, których rok podatkowy rozpoczął się i nie zakończył się przed dniem 1 stycznia 2017 r., do końca tego roku podatkowego stosowane byłyby przepisy dotychczasowe (art. 2 projektu).

Projekt nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt nie stanowi projektu ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński